

elise.wilk@gmail.com

dispariții

de Elise Wilk
(2019)

Personaje:

KATHI
MARTHA
EVA
MAX
EDGAR
GERD

și alții:

LUISE
LILLI
IDA
PAUL
RAINER
HOLGER

Cele 12 personaje vor fi interpretate de 6 actori.

Montări:

Yorick Studio Tg. Mureș, regia Sebestyén Aba, premiera 17.09.2019

Prima parte. MARTHA

Iarna 1989-1990

MARTHA

EDGAR, soțul ei

EMMA, fiica lor

GERD, prietenul Emmei

KATHI, mătușa lui EDGAR

MAX , mort de 44 de ani, iubitul din tinerețe al lui KATHI

MAX:

martha a dispărut în noiembrie

în noaptea dinainte a plouat ore în șir

și când ploaia a atins pământul rece

pe asfalt s-a format un strat subțire de gheață

strălucitor ca lama unui cuțit

am stat toată noaptea la geam până când pe stradă au apărut oamenii

mergeau să stea la coadă

la lapte

patinau alunecau dansau

în lumina felinarelor

printre copacii de sticlă

troleibuzele albastre

arătau de parcă cineva le-ar fi învelit într-o folie sclipitoare

caselor le crescuseră peste noapte

țurțuri ca niște dinți lungi ascuțiți și transparentți

și frica ni s-a înfășurat în jurul gâtului ca un fular
decizia să plece singură
fără să spună nimănui
martha a luat-o într-o seară
cu câteva luni înainte

MARTHA: a fost aici
din nou

EDGAR: ce mai vrea

MARTHA: același lucru
să-i dăm casa

în schimbul pașapoartelor

EDGAR: s-o creadă el

MARTHA: n-o să mai plecăm niciodată de-aici

EDGAR: o să plecăm

trebuie doar să avem răbdare

MARTHA: după 15 ani

mie mi s-a cam terminat răbdarea

EDGAR: eu nu dau nici o casă

MARTHA: a fost și dora aici

mi-a lăsat mixerul și două rochii

au voie să ia cu ei 70 de kilograme de persoană
atât

a spus că atunci când o să ajungă în germania

o să-și cumpere alt mixer

ieri m-am întâlnit cu müller

mai au trei săptămâni și pleacă

vând amândouă casele

pe două case cu grădină o să primească 800 de mărci

EDGAR: aproape nimic

MARTHA: uneori am impresia că toată lumea o să plece

înafară de noi

EDGAR: mai bine să nu plec niciodată de aici

decât să dau casa unui securist împuțit

MARTHA: nu mai e casa noastră

EDGAR: ce vrei să spui

MARTHA: pereților ăstora

le-au crescut urechi

EDGAR: martha

MARTHA: mai ții minte

miercurea trecută

au chemat-o pe kathi la poștă

i-au spus că e un colet extern pe numele ei

a așteptat câteva ore acolo

până la urmă i-au zis că a fost o greșeală de nume

pachetul nu era pentru noi

toată dimineața casa a fost goală

emma era la școală

noi eram la muncă

au fost aici să pună microfoane în pereți, edgar

au vrut să fie siguri că lipsim toți de acasă

și au montat microfoane

EDGAR: doar pentru că o cretină de la poștă a încurcat niște nume

nu înseamnă că ăștia vor să asculte ce vorbim noi acasă

MARTHA: vreau să văd unde au montat prostiile alea

Martha se repede la perete și începe să îl zgârie

EGDAR: martha stai

MAX:

dorința marthei de a pleca

a apărut într-o zi ploioasă de august

când avea 12 ani

și în fața casei a parcat o lada albă

toți copiii de pe stradă au înconjurat mașina

din ea au coborât unchiul mătușa și verișorul marthei

din germania

unchiul a deschis ușa de la portbagaj
era plin cu gumă de mestecat lungă învelită în foiță argintie
pachete de țigări cu o bulină roșie pe ele
cafea și ciocolată
toată lumea și-a luat din portbagaj ce voia
după un timp
martha a uitat rochia cu buline a mătușii care i-a plăcut atât de mult
a uitat și că mai târziu în spatele casei
verișorul i-a dat să tragă dintr-o țigară
și pe urmă a învățat-o să sărute până i s-au făcut buzele albastre
din toată ziua aceea
martha a ținut minte doar mirosul pe care îl aveau cei din germania
un miros ca de săpun proaspăt
cu exact același miros s-a întâlnit de fiecare dată
atunci când doamnele de la poștă desfăceau în fața ei pachetele primite de la rude
și mai opreau câte ceva și pentru ele
o pereche de ciorapi de nailon sau o cremă nivea
pentru martha așa mirosea germania
a știut mereu că într-o zi o să ajungă acolo
anii au trecut repede
nu era timp să visezi pentru că trebuia să trăiești
la o petrecere acasă la un fost coleg de liceu
martha l-a cunoscut pe edgar
pentru că era singura fată care nu dansa
edgar a dat pe gât trei pahare de coniac
și s-a dus la ea

EDGAR: dansezi?

MARTHA: după cum vezi, nu

EDGAR: întrebam dacă

vrei să dansezi cu mine

MAX:

exact în momentul în care edgar i-a pus întrebarea
martha și-a dat seama de ceva:

atunci când cel cu care te-ai logodit dansează sub nasul tău șapte dansuri cu alta
ai patru posibilități

unu: poți să stai în continuare pe scaun și să-ți înghiți lacrimile

doi: poți să mergi să-i tragi o palmă

trei: poți să pleci acasă

sau

patru: poți să-l faci gelos

martha a ales a patra variantă

s-a ridicat de pe scaun și a spus

MARTHA: da

MAX:

în următoarea duminică edgar a invitat-o la restaurant

și martha a acceptat

atunci când aștepti toată ziua un telefon de la logodnicul tău

și el nu te sună

trebuie să accepți o invitație în oraș de la altcineva

restaurantul era prost aerisit și pe masă era o vază cu garoafe

marthei i s-a părut că patru beri sunt cam mult pentru un bărbat

și i s-a părut zgârcit pentru că a plătit doar partea lui

în următoarea săptămână când edgar a luat-o de mână pe stradă

nu i-a plăcut că avea palma transpirată

și totuși nu și-a tras mâna din a lui

atunci când logodnicul tău o pipăie pe prietena ta la cinematograful

trebuie să iei o decizie

cât mai repede

EDGAR: o să ne căsătorim

KATHI: un atlet care nu pune ștacheta sus

n-o să câștige niciodată o medalie

dacă înțelegi ce vreau să zic

EDGAR: e o fată bună

și ne înțelegem bine

KATHI: e disperată că-i pleacă ultimul tren din gară
asta-i tot

i se vede disperarea în ochi
nu confunda disperarea cu iubirea

EDGAR: nu știu la ce te așteptai
o combinație de gina lollobrigida cu einstein

KATHI: dacă mă anunțai că te însori cu o oală de inox
m-aș fi bucurat mai mult

EDGAR: mereu ți-a plăcut să exagerezi mătușă kathi

KATHI: măcar ai invitat-o la piscină

EDGAR: de ce

KATHI: mi se pare mie sau are picioare strâmbe
poartă mereu fustele alea ciudate
singurul mod în care poți să-i vezi picioarele
e s-o inviți la piscină

EDGAR: nu e singurul mod

și n-are picioare strâmbe

KATHI: ai lăsat-o gravidă

asta era

EDGAR: acum vorbești prostii

KATHI: atunci nu înțeleg

EDGAR: eu nu înțeleg

are două mâini două picioare un serviciu bun
chiar nu știu ce mai vrei

KATHI: nu am văzut în viața mea
o pereche care să se iubească mai puțin

MAX:

în ziua nunții

kathi și-a făcut bucle la coafor

și a încălțat pantofii de lac

în cinstea mirilor

după câteva pahare de lichior

totul devine mai puțin grav

a fost o nuntă frumoasă

dar ce nu știa mireasa
era că noua ei familie avea probleme
cu doi ani înainte
fratele lui paul, rainer
s-a uns cu vaselină pe tot corpul
s-a înfășurat în folie de plastic
și a trecut dunărea înot
până în iugoslavia
a fost a doua tentativă
de a fugi din țară
după ce ultima oară l-au prins
și a stat 2 luni în arest
de atunci o mașină neagră stătea câteodată în fața casei
și edgar era chemat în fiecare săptămână la miliție
atunci când edgar i-a spus de fratele lui
martha s-a supărat
dar era prea târziu
nu era cale de întoarcere
pentru că emma era deja pe drum
anii au trecut repede
nu era timp să visezi
pentru că trebuia să trăiești

EMMA: la mulți ani mătușă kathi

GERD: asta e din partea noastră

KATHI: ia să vedem ce e aici

vai de mine

detest culoarea maro

dar ce naiba să-i mai iei unei babe

decât o eșarfă maro

știi ceva

o s-o port

nimic nu e mai penibil

decât să fii cu un picior în groapă și să te îmbraci în haine tinerești

aprope groapă

ați auzit ce a pățit florescu
când a murit taică-su săptămâna trecută
a trebuit să-l îmbrace în costumul lui
că bătrânul nici măcar un costum nu avea săracul
da să vedeți
după ce a terminat cu înmormântarea și cu toate
fiorescu nu mai găsea nicăieri cartela de pâine
după câteva zile și-a dat seama
că i-a rămas în buzunarul de la sacou
sacoul cu care l-a îngropat pe ta-su
așa că imaginați-vă
a trebuit să-l dezgroape să ia cartela
pentru că n-ar fi primit niciodată aprobare pentru așa ceva
s-a dus în mijlocul nopții la cimitir
și a deschis mormântul
dar ce s-a întâmplat dragă
nu ți-e bine

MARTHA: suntem la masă
nu e tocmai cel mai potrivit moment
să vorbim despre cadavre

KATHI: e ziua mea
nu e tocmai cel mai potrivit moment
să bagi fața asta de pudel electrocutat

EDGAR: vă mai pun supă

KATHI: edgar
nu te mai uita așa la mine
cu tristețea asta în ochi

ce sunt eu

film vietnamez

apropon filme

mâine vine un film bun la cinema

și dacă mă pun la coadă la bilete la 6 dimineața și tot mă duc

EDGAR: și eu mă pun mâine la coadă

am auzit că bagă portocale la alimentară

KATI: da da

să vezi ce bătaie o să fie
știi de ce sunt așa de depărtate magazinele unele de altele
ca să nu se încurce cozile

GERD: la asta chiar num-am gândit

KATI: ia spune băiatule

iarna

ce e mai rece decât apa rece

GERD: nu știu

poate gheața

KATI: apa caldă

MARTHA: cred că pentru astăzi e destul

KATI: mai zic unul și gata

iese un timbru cu ceaușescu

MARTHA: pot să stau și eu o dată la masă

fără să aud de ceaușescu

MAX:

după un timp

edgar a fost chemat din ce în ce mai rar la miliție

și mașina neagră din fața casei a dispărut

dar cu martha a rămas frica

înfășurată în jurul gâtului ca un fular

câteodată pe stradă

i se părea că aude pași în spatele ei

când se întorcea nu era nimeni

câteodată când vorbea la telefon

i se părea că aude un fel de foșnet

nu înțelegea de ce

toate cererile de emigrare erau respinse

edgar în schimb era calm

stătea pe canapea își turna coniac în pahar

și spunea

EDGAR: trebuie să mai așteptăm puțin

KATHI:

un banc și gata

deci iese un timbru cu ceaușescu

se duce ceaușescu deghizat la un oficiu poștal

să vadă cum se vinde timbrul

nu se vinde, spune funcționarul

de ce întreabă ceaușescu

nu se lipește

cere ceaușescu un timbru, scuipe pe lipici, îl pune într-un plic

și-l arată

de ce spui că nu se lipește?

uite, se lipește

MARTHA: gata

KATHI: da, zice ăla de la poștă, dar toți scuipe pe partea cealaltă

hahahahaha

MARTHA: nu crezi că exagerezi

KATHI: de ce dragă

MARTHA: vorbeam cu edgar

EDGAR: dă-mi paharul înapoi

MARTHA: crezi că n-am văzut când ți-ai turnat

ai zis că un pahar și gata

ăsta a fost al treilea

EDGAR: azi o sărbătorim pe kathi

KATHI: sărbătorim

nevenirea pașapoartelor

și asta trebuie sărbătorit

eu am stat și m-am gândit

nu mai plec nicăieri

ce dracu să mai fac acolo

ăia o să mă bage direct la azil

să fac gimnastică în apă cu încă 20 de babe în costume de baie cu puncte

cu pielea fleșcăită

și cască de cauciuc pe cap

nu mersi
plecați voi că sunteți tineri
sau nu plecați dar hotărâți-vă
tot așteptați să vă aprobe plecarea aia
și uitați să trăiți

Pentru câteva secunde, se lasă tăcerea.

EMMA: ne uităm la diapozitive?

MAX:

pe unchii mătușile și verișorii ei din germania
emma îi știa doar din diapozitive
edgar le proiecta câteodată duminica
pe peretele din sufragerie
câteodată mai veneau scrisori sau vederi de la ei
și părinții o puneau pe emma să le scrie înapoi
i se părea ciudat să-i scrie cuiva pe care nu l-a văzut niciodată în realitate
după un timp unchiul rainer
a început să le trimită pachete
într-unul din ele emma a primit
un ghiozdan pătrat albastru deschis
pentru prima zi de școală
la școală era frumos
doar că din când în când se întâmplau niște lucruri ciudate
din când în când jumătate de bancă din clasă rămânea goală
un coleg de-al emmei dispărea
și nu mai apărea niciodată
era de parcă ar fi fost înghițiți de o gaură invizibilă
ca și cum cineva cu o radieră imensă
i-ar fi șters de pe fața pământului
de fapt colegii dispăruți peste noapte
au plecat în germania
copiii povesteau des despre asta

în curtea școlii
și mai povesteau despre un vânzător de flori
care primea bani ca să ajute oamenii să fugă
și despre un băiat pe care l-au găsit înecat
voia să treacă dunărea cu o saltea de plajă
pentru că auzise că așa ajungi în germania
acolo plecase prietenul lui
și într-o zi un coleg de-al emmei a povestit că vecina lui
de supărare că nu reușește să plece din țară
s-a aruncat de la geamul bucătăriei
băiatul a spus că cine nu-l crede poate să vină cu el
să îi arate pata de sânge pe asfalt
s-au dus toți
și pata de sânge era acolo încă proaspătă
foarte aproape de un șotron desenat cu creta
copiii se uitau toți la pată
și emma a simțit că cineva o strânge tare de mână
era gerd colegul ei de bancă
emmei îi plăcea
pentru că era diferit de ceilalți băieți
nu se bătea nu vorbea urât și nu scuipa pe jos
o dată a tăiat o parte din draperia din dormitor
ca să facă o rochie de bal pentru păpușa emmei
gerd și emma erau nedespărțiți
și când emma a împlinit 16 ani
gerd a dus-o într-un gang
unde era un studio foto
fotograful poza reviste străine și multiplica pozele
și tu puteai să cumperi cu un leu
fotografii mici cu vedete de film
emma a putut să-și aleagă câte voia
mai târziu a găsit din greșeală într-un caiet de-al lui gerd
o poză mică cu un bărbat complet dezbrăcat
nu l-a întrebat niciodată ce e cu poza
nu l-a întrebat nici de ce la adunările de pionieri

se uită în felul acela la victor comandantul de unitate
nu l-a întrebat nimic
pentru că deja îl iubea

EDGAR: trebuie să vorbim
despre maică-ta

EVA: ce-i cu ea

EDGAR: vreau să știi
că n-o să se mai întoarcă

EMMA: știam

EDGAR: vreau să fii sinceră cu mine
ți-a spus ceva

despre planurile ei

EMMA: nu

EDGAR: n-ai auzit-o vorbind cu nimeni

EMMA: nu

EDGAR: gândește-te bine
poate-ți amintești ceva

EMMA: nu-mi amintesc nimic

EDGAR: să te pregătești
ăștia o să ne facă viața un iad
și totul numai din cauza ei
știa ce o să pățim dacă pleacă
și cu toate astea a fugit

nu s-a gândit deloc la noi

EMMA: cred că nu ar mai fi suportat

nici o singură zi aici

asta e tot

MAX:

în dimineața următoare

edgar a așteptat ca în fața casei să apară mașina neagră
a așteptat bății puternice în ușă

a așteptat să fie chemat la miliție
dar nu s-a întâmplat nimic
nici în dimineața următoare
nici în dimineața următoare
și pe urmă a venit dimineața
când am stat la geam și am văzut cum coloane întregi de oameni se îndreaptă spre centru
cu steaguri în care erau găuri
și clopotele bisericii băteau
și în următoarea noapte
gloanțele au lăsat găuri
în clădiri și în oameni

GERD: mi se pare comic
a așteptat atâția ani să plece
și la nici o lună după ce a plecat
a venit revoluția
cred că îi pare rău
că n-a mai prins asta

EVA: acum suntem liberi
să plecăm unde vrem

GERD: o să poți merge la ea

EVA: nu merg

GERD: nu ți-e dor de ea

EVA: nu știu

nu cred

GERD: ce ciudat

EVA: poate că sunt obișnuită să dispară oamenii

după un timp nu mai simți nimic

dar țin minte cum a fost prima dată

țin minte ziua aia

și astăzi

era septembrie m-am întors din tabără aveam sandalele pline de praf

îmi amintesc că lumina pe hol era slabă

se arsese un bec

mama a spus

MARTHA: dagmar a plecat în germania
definitiv

MAX: atunci eva a auzit pentru prima dată cuvântul

MARTHA: definitiv

EMMA: nu știam că o să îl aud din ce în ce mai des
despre cineva care dispare

un an întreg în drum spre școală

am făcut un ocol pe la blocul lui dagmar

mereu mă uitam spre balcon

și speram că poate o văd acolo

înainte pe balconul ăla mâncam cu ea cartofi prăjiți

ne uitam prin reviste neckermann și quelle

și ne alegeam de acolo viitorii soți

o dată a venit la mine acasă să se joace

și n-am mai vrut s-o las să plece acasă

m-am pus în fața ușii și am plâns

altă dată când eram certate rău de tot

ea mi-a întins pe sub bancă jumătate de banană

și acum deodată nu mai era

am așteptat aproape patru luni până când

în cutia poștală a apărut

o felicitare de crăciun

era colorată avea pe ea sclipici și o sanie cu reni

când am deschis-o a început să cânte *jingle bells*

atunci am plâns

pentru că era cel mai frumos lucru pe care îl primisem vreodată

în felicitare am găsit scrisul ei frumos

cu stiloul

mi-a scris ce cadouri a primit și despre școala la care învață

după câteva săptămâni la școală în pauza mare

am descoperit că nu eram singura căreia i-a scris

flori mi-a arătat o scrisoare

scrisă cu creionul foarte urât

în care dagmar povestea că s-a sărutat cu un băiat pe care îl cheamă tim

scria că deocamdată nu îl lasă să treacă de sutien

dar o să o țină pe flori la curent
atunci când se întâmplă
când am citit scrisoarea asta scrisă urât cu creionul
a fost prima dată în viața mea când am simțit cu adevărat invidie
voiam și eu o scrisoare scrisă urât cu creionul
mi-am dat seama că felicitarea muzicală nu era frumoasă
și că am plâns degeaba când am primit-o
pentru că nu era adevărată

MAX:

în ziua aceea emma a simțit pentru prima dată
durerea
nu durerea de meduză mare și rece
care se întinde câteodată pe tine seara
nu durerea de cioburi mici de sticlă
care ți se înfig sub piele atunci când ești trist
durerea adevărată
ca
o rachetă neagră care iese din tine cu mii de kilometri pe secundă
îți sparge pieptul
și lasă în urmă o gaură

În timp ce MAX vorbește, GERD încearcă să o îmbrățișeze foarte neîndemânic. EMMA se lipește de el. GERD se sustrage la fel de neîndemânic.

EMMA: ți se pare că sunt urâtă

GERD: de ce spui asta

EVA: atunci ce e

GERD: nu e asta

e-

știi că nu e asta

știi foarte bine că nu e asta

EMMA: am citit că e autosugestie

totul vine din cap

dacă te străduiești puțin

o să vezi

o să poți să mă iubești

GERD: trebuie să-ți spun ceva

EMMA: știu deja ce vrei să-mi spui

nu mă deranjează

și o să-ți treacă

o să te ajut

GERD: am dat informații despre voi

EMMA: adică cum

GERD: am scris

anumite lucruri

EMMA: de când faci asta

GERD: **de patru ani**

EMMA: nu-mi vine să cred

GERD: poate că din cauza mea

nu ați putut să plecați

dar să știi că nu am scris niciodată nimic grav

să știi

EMMA: de ce

nu înțeleg

GERD: n-am avut altă variantă

m-au obligat

altfel nu aș-

altfel ar fi fost

mult mai rău

EMMA: ai făcut-o pentru că știau

știau lucrul ăla despre tine

GERD: da

EMMA: și ce ai făcut mai exact

GERD: m-au pus să scriu despre voi

ce vorbiți la masă cu cine vă întâlniți unde plecați

n-am spus nimic emma

nimic important

nimic rău despre tine niciodată

dacă vrei să plec spune
EMMA: nu vreau să pleci
o să rămâi
te rog

MAX:

în ianuarie a fost soare
pe toate clădirile din centru atârnav steaguri cu gaură în mijloc
kathi a făcut curățenie generală
și a dat jos de pe perete
portretul de nuntă al lui martha și al lui edgar
în locul lui a rămas un pătrat întunecat
în vara care a urmat au început să plece
din ce în ce mai mulți
edgar a primit hârtiile de divorț din germania
și peste un an a mai primit niște hârtii
erau niște formulare cu litere albastre
care îi dădeau dreptul să emigreze
le-a ținut în sertar
până când un prieten i-a spus într-o zi
acum e ultima șansă
atunci a plecat și edgar
kathi a plâns
eva și gerd au decis să nu plece
s-au înscris la facultate
și mai târziu s-au căsătorit
eu am rămas la geam
și m-am uitat afară
lumea începea să fie colorată
oamenii treceau pe stradă
cu pungi din plastic în mână
pe pungi erau palmieri
se spune că morții rămân atâta timp pe pământ
cât cineva se mai gândește la ei

la mine încă
se mai gândea cineva
așa că am rămas

Partea a doua. KATHI

Iarna 1944-1945

KATHI

MAX, iubitul ei

PAUL, soțul ei pentru scurt timp

LILLI, sora ei

LUISE, o vecină

EDGAR, fiul lui LILLI, încă nenăscut

EDGAR:

max a văzut lupul
în noaptea de anul nou
se întorcea de la erwin weber
pe stradă era liniște
se auzeau doar clinchetul crengilor înghețate
și zăpada care scârțâia sub pașii lui
când a ajuns în dreptul parcului
clopotul bisericii a bătut ora unu
deodată i-a tăiat calea un animal ca un nor întunecat
până când max s-a întors după el
lupul a dispărut după case
la erwin weber fusese o petrecere
max a dansat numai cu kathi
încă simțea pe piele mirosul ei

așa mirosea zahărul vanilat
deja toată lumea știa de ei doi
unde se termină casele începe pădurea
câteodată în nopțile de iarnă
un lup mare și negru coboară în oraș
dă târcoale caselor o vreme
și apoi dispare
se spune că cine îl vede
nu mai prinde anul următor
acum câteva ierni în ultima zi din an
poștașul nu s-a mai întors acasă
l-au găsit înghețat într-un șanț cu ochii deschiși
luise spune că poștașul a văzut lupul
luise spune multe lucruri
mai ales după câteva pahare de rachiu
doar că unele lucruri pe care le spune luise
chiar se întâmplă
de exemplu vara trecută
luise a visat că prin gară trec în viteză
sute de vagoane înghețate pline cu oameni
după ce a văzut lupul
max a grăbit pasul
mai era puțin până acasă
în timp ce înainta pe drumul înghețat
frica a trecut prin el ca o cometă strălucitoare
dar nu era timp să se gândească la lup
deja de prin toamnă
prin oraș au început să circule zvonuri

MAX: ai auzit și tu

KATHI: da

o să-mi astup urechile

ca să nu mai aud

m-am săturat

MAX: poate e mai bine să știm

ca să ne putem pregăti

KATHI: nici nu mai știi pe cine să crezi

sunt atâtea zvonuri

azi lilli a fost să cumpere făină

și doamna cristescu de la magazin a întrebat-o

când vă duce la mare

lilli nu a înțeles întrebarea

așa că doamna cristescu i-a explicat

că toți sașii o să fim luați pe un vapor

și o să ne scufunde în marea neagră

lilli a venit plângând acasă

înainte când mergeam la magazin

doamna cristescu ne făcea complimente pentru rochiile noastre

și ne dădea bomboane

și acum asta

MAX: oamenii se schimbă

KATHI: diseară o să-i sparg vitrina cu un bolovan

și dacă o mai sperie pe lilli

o s-o ia dracu

MAX: vor să ne ducă în rusia

în lagăre de muncă

KATHI: cine crede în poveștile astea

MAX: sunt adevărate

au început să facă liste

cu toți

toate femeile de la 18 la 35 de ani

și toți bărbații de la 17 la 45

o să-i ridice pe toți care au nume german

KATHI: cine spune asta

MAX: toți o spun

o să ne urce în vagoane de vite

și o să ne ducă

KATHI: dacă ar fi adevărat

m-aș bucura că nu o iau pe lilli

abia a împlinit 16

MAX: dacă ne duc în rusia

nu știu dacă ne mai întoarcem vii de acolo

KATHI: e așa de rău

MAX: e mai rău decât poți să-ți imaginezi

jan vrea să fugă

karl vrea să ne ascundem

o să facem un ascunziș la noi pivniță

tata o să taie porcii

și o să îngroape slănina

și borcanele de untură

în pământ

o să stăm acolo până trece totul

sau poate că e mai sigur

să fugim cu jan și să ne ascundem în pădure

mai vedem

KATHI: dacă fugim o să-i ia pe alții în locul nostru

MAX: tu nu fugi

tu o să rămâi aici

KATHI: și unde să mă ascund

MAX: nu te ascunzi

am avut eu grijă de asta

tu o să te căsătorești

KATHI: ai înnebunit

MAX: o să te căsătorești cât mai repede

cu cineva care are nume românesc

KATHI: niciodată

MAX: kathi

doar așa scapi sigur

KATHI: și cine mă rog

să fie de acord cu așa ceva

MAX: știu eu pe cineva

KATHI: o să vin și o să mă ascund cu tine

dar eu nu mă căsătoresc

MAX: am vorbit deja cu el și e de acord

KATHI: cu cine

MAX: cu paul

inginerul care stă în chirie la luisse în mansardă

KATHI: și de ce nu mă întrebi înainte

poate că eu nu vreau

MAX: nu trebuie decât să semnezi o hârtie

KATHI: cât trebuie să-i dăm

MAX: nimic

o face pentru că suntem prieteni

KATHI: eu nu mă căsătoresc cu el

ai înnebunit

MAX: ba da o s-o faci

eu o să mă ascund

tu o să stai în casa lui o vreme

și după ce trec toate astea

o să fim împreună

KATHI: ce-o să zică ceilalți

MAX: e vorba să îți salvezi viața

nu știe nimeni dacă scapă viu de acolo

dacă rămâi aici o să fii vie

KATHI: nu știu dacă pot să fac asta

MAX: și al doilea soț o să fiu eu

ce zici de asta

KATHI: ieri n-aveam nici un soț

acum aflu că peste un an o să am deja doi

MAX: trebuie s-o faci kathi

KATHI: o să mă urască toți

o să spună că sunt lașă și că am vrut să scap

MAX: fiecare se descurcă cum poate

n-ai nici o datorie să muncești în rusia

KATHI: la noapte o să sparg vitrina de la magazin

o să arunc cu pietre până n-o să rămână nimic din geam

vii cu mine

EDGAR:

la mijloc de ianuarie
cerul era așa de senin că se vedeau toate stelele
la miezul nopții străzile s-au umplut de mașini mari și negre
și în uși s-au auzit bătăi puternice
erau mereu câte doi
un militar român și un ofițer rus
înarmați
mergeau cu liste în mână prin toate casele
la poarta farmacistului au bătut jumătate de oră
nu a răspuns nimeni
farmacistul soția și fiica lui
au înghițit fiecare câte o fiolă de otravă
și una i-au dat-o câinelui
spre dimineață pe cer a apărut o linie roz
șiruri de oameni s-au îndreptat spre clădirea școlii
acolo îi strângeau pe toți
a doua zi militarii au mers după cei care s-au ascuns
acasă la luisse au fost de patru ori în aceeași zi
au căutat în toate dulapurile
și au răsturnat canapeaua
dar n-au găsit pe nimeni
a treia zi au venit după lilli sora lui kathi
pentru că s-au hotărât să ridice și oameni mai tineri
resi croitoreasa
care avea bărbatul dispărut în război
n-a vrut să-și lase copiii singuri
așa că a stat ascunsă în șopronul din grădină
când socrul ei a venit și i-a spus
merg eu în locul tău
resi n-a vrut asta
așa că a ieșit din șopron
și s-a predat
a patra zi
militarii au găsit ascunzătoarea lui max

kathi nu știa nimic din toate astea
cu o săptămână înainte
la primăria orașului s-au oficiat mai multe căsătorii
nu s-au adus flori și nu s-a cântat la mulți ani
kathi a urcat în pod și a luat geamantanul
a aruncat în el câteva haine
și a plecat spre casa unde locuia proaspătul ei soț
în gară staționau deja vagoanele de vite
de câteva zile

PAUL: îmi pare rău

nu te-ai căsătorit cu un milionar
am o singură cameră

KATHI: n-am mai văzut în viața mea
atâta dezordine

tu nu ștergi niciodată praful

PAUL: îmi cer scuze

n-am apucat să fac curat
știi că trebuia

KATHI: trebuie să ai mereu camera curată
nu știi niciodată când vine în vizită

o fată frumoasă

o să fac eu curat mâine

PAUL: dar nu trebuie

KATHI: de ce

o să fie și casa mea pentru câteva zile

cât timp sunt soția ta

ar trebui să profiți

PAUL: vrei niște apă

KATHI: nu

aș vrea să dorm

dacă se poate singură

PAUL: sigur că da

KATHI: vād un singur pat aici

PAUL: eu o să dorm pe jos

KATHI: aha

(scoate un pistol din geamantan)

dacă te apropii de mine trag

PAUL: de unde ai așa ceva

KATHI: l-am găsit în pod

cred că e al soldatului german pe care l-a ascuns bunica

PAUL: te rog să-l pui înapoi

(Kathi îl amenință cu pistolul)

KATHI: și acum stinge lumina

și întoarce-te cu spatele

să nu cumva să te uiți

PAUL stinge lumina. În cameră e întuneric. Kathi se dezbracă și se bagă sub plapumă.

PAUL: noapte bună

KATHI: noapte bună

timp de câteva secunde, nimeni nu zice nimic

PAUL: de ce crezi că m-aș apropia de tine

timp de câteva secunde, nimeni nu zice nimic

KATHI: de ce ai spus asta

ai spus-o ca să mă superi sau pentru că nu te interesez

PAUL: pentru că nu mă interesezi

KATHI: dacă aș trece pe stradă nu te-ai uita după mine

PAUL: nu cred

KATHI: tu chiar vorbești serios

PAUL: da

KATHI: poți să crezi orice despre mine

dar nu că sunt proastă

crezi că n-am văzut cum te-ai uitat la mine

PAUL: când

KATHI: când am intrat în cameră adineauri

timp de câteva secunde, nimeni nu zice nimic

KATHI: acum te-ai înroșit

PAUL: nu m-am înroșit

KATHI: și pe întuneric

îmi dau seama că te-ai înroșit

KATHI aprinde lumina.

KATHI: te-ai înroșit

hai la oglindă să vezi

uite

ești roșu

PAUL: ți se pare

KATHI: nu e o rușine

să-ți placă o fată frumoasă

timp de câteva secunde, nimeni nu zice nimic

KATHI: știi să faci cu ochiul

uite

hai să-ți arăt

pe mine m-a învățat soldatul german

îi mai duceam mâncare din când în când

a dispărut într-o dimineață

mă gândesc mereu oare ce face

PAUL: e târziu

du-te înapoi în pat

PAUL stinge lumina

EDGAR:

era o zi cu soare puternic
când au plecat încolonați spre gară
clopotele bisericii băteau
și trotuarele erau pline de oameni
în gară vagoanele
sclipeau în razele soarelui
soția învățătorului
nu putuse să doarmă toată noaptea
de grijă că i-a pus prea puțină mâncare în valiză soțului ei
așa că a fugit la gară să-i mai ducă
un militar a prins-o și a urcat-o în tren și pe ea
au mers timp de două săptămâni
înveliți cu toate hainele pe care le aveau în valize
prin geamurile înghețate ale vagoanelor
intra din când în când o bucată de cer
trenul a oprit de multe ori
dar ei nu știau niciodată unde sunt
în vagonul unde era max
au mâncat țurțuri de gheață ca să nu moară de sete
în vagonul unde era lilli
au cântat și au spus povești
seara când se lăsa liniștea
și se auzea doar zgomotul roților de tren
frica îi acoperea pe toți
ca o pătură
era noapte când au coborât din tren
într-o gară dărăpănată undeva în siberia
și au pornit unul după altul
prin zăpadă
au mers aproape o oră
până au ajuns la o clădire mare fără ferestre
înăuntru tavanul strălucea

pentru că înghețase
max s-a întins pe un pat din fier fără saltea
și a închis ochii
și-a amintit de vara trecută
vara în care totul s-a schimbat

LUISE: văd un drum foarte lung
îl vezi
e alb
e un drum prin zăpadă
și aici la capătul drumului te așteaptă cineva
vezi

LILLI: poate că asta înseamnă
că o să plec la școala de asistente

KATHI: o așteaptă cumva un bărbat

LUISE: da e cineva acolo

care o așteaptă
cineva cu litera L

LILLI: ce ciudat

ieri am curățat cartofi

și am aruncat coaja peste umăr

KATHI: i-a ieșit L

o să se mărite cu unul al cărui nume începe cu L
noi știm un singur băiat al cărui nume începe cu L
lorenz

care e un idiot

LUISE: acum pune degetul în mijlocul ceștii

așa

și acum apasă

LILLI: ce e

LUISE: încă nu văd

KATHI: ia dă încoace

îți zic eu ce e

asta e o bombă

o să ai parte de bombe

încă multe zile de-acum încolo
ca noi toți de altfel
și o să te ascunzi în pivniță
cu lorenz

LILLI: ba nu e adevărat
dă-mi ceașca

LUISE: doamne ce gălăgie a fost ieri
parcă sunt din ce în ce mai dese
sirenele astea

LILLI: ai văzut și avionul luisse
n-am văzut niciodată un avion așa de aproape

LUISE: n-am văzut nimic
nici n-am ieșit din pivniță
nu știu ce se întâmplă
nu merg trenurile
nu vine nici poșta
azi n-a ajuns ziarul

intră MAX

MAX: kathi
ați auzit
au spus la radio
e pace între românia și rusia
acum luptăm împotriva germaniei

LUISE: când au spus așa ceva

MAX: aprinde radioul
o să vină rușii
sunt aproape
sunt la 70 de kilometri de oraș
așa a zis tata

LUISE: și cu noi
ce o să se întâmple

EDGAR:

după câteva zile le-au închis telefoanele
și le-au luat radiourile
pe urmă au ajuns rușii în oraș
s-au instalat în casele lor
la început de toamnă
pe urmă a venit iarna
și din oraș au plecat trenurile
pline cu oameni
în lagărul din siberia toți aveau câte un număr
lilli avea 502 max 719
în fiecare zi mâncau zeamă de varză
și pâine cleioasă
până s-a terminat iarna
nu au văzut lumina zilei
era încă întuneric când plecau încolonați
spre mina de cărbune
și tot întuneric când ieșeau din mină după 12 ore
lilli cânta mereu
uneori un muncitor rus mai în vârstă
îi strecura în buzunar câte o plăcintă
când ieșeau din mină erau numărați
câteodată cineva lipsea
reușise să fugă
dar cei mai mulți erau prinși
aduși înapoi
și bătuți în fața tuturor
cu toate astea max
a făcut un plan de evadare

împreună cu alți doi băieți
trebuiau doar să aștepte vara
și să găsească noaptea potrivită în care să dispară
cu o seară înainte de accident
max a visat că afară ninge cu zăpadă neagră
dimineața a mâncat supă de varză
și a pornit spre mină
s-a întâmpnat repede
deodată peste el au început să cadă cărbuni
l-au acoperit în câteva secunde
și a avut prea puțină forță să se împotrivescă
acolo sub cărbuni
max s-a gândit la kathi
și-a amintit mirosul ei de zahăr vanilat
s-a gândit la un oraș la marginea pădurii
în care câteodată în nopțile de iarnă
coboară un lup mare și negru
dă târcoale caselor o vreme
și apoi dispare
și pe urmă a văzut ochii portocalii ai lupului
ochii lupului ardeau
max a simțit cum căldura îi invadează corpul
și pentru prima dată după multă vreme
s-a simțit bine
foarte departe într-un oraș la marginea pădurii
pentru kathi era ultima zi
pe care o petrecea acasă la soțul ei
pericolul trecuse
acum putea să se întoarcă acasă
la început de mai clopotele au bătut și sirenele au urlat timp de două ore
războiul se terminase

KATHI: înainte să plec
îți fac spumă de căpșuni
n-ai mâncat în viața ta ceva mai bun

pun pariu

PAUL: nu trebuie să pleci încă

KATHI: se întoarce max

se aude că o să vină acasă

primele vagoane cu bolnavi

dacă n-am primit nici o scrisoare de la el

înseamnă că e în drum spre casă

PAUL: nu e puțin cam repede

să se întoarcă

abia au trecut patru luni

KATHI: dacă i se întâmpla ceva rău

aș fi aflat

probabil că n-a putut să scrie pentru că a fost bolnav

și pe urmă l-au pus pe tren

singur e pe drum

o să ajungă

PAUL: nu e așa de sigur

KATHI: lilli a scris

știu scrisoarea ei pe de rost deja

nici nu știi cât mă bucur

că e sănătoasă

câteodată nu pot să dorm noaptea

mă gândesc ce am făcut

și mi-e rușine

PAUL: n-ai făcut nimic

KATHI: nu înțelegi

au luat-o pe lilli

e acolo din cauza mea

eu trebuia să fiu acolo

nu trebuie să fiu aici

o să merg acasă

PAUL: de ce să te înghesui acolo

când ai destul loc aici

KATHI: ai dreptate

suntem cam mulți acum într-o singură cameră

dar trebuie să trec prin toate astea
nu pot să stau aici și s-o duc bine cu tine
în timp ce ei-
nu mai pot

PAUL: înseamnă că tot ce mi-ai spus au fost minciuni

KATHI: am crezut
am crezut că putem
că noi doi putem
îmi pare rău
am greșit

PAUL: nu-mi vine să cred ce spui

KATHI: nu
noi doi nu putem
nu putem fi-
o să mă simt vinovată mereu

PAUL: deci n-a însemnat nimic pentru tine ce s-a întâmplat între noi

KATHI: ba da
a însemnat
dar nu pot
îmi pare rău
trebuie să merg acasă

PAUL: și dacă te rog să stai
dacă îți spun că faci o prostie dacă pleci

KATHI: lasă-mă
am zis nu vreau

PAUL: atunci dispari
să nu te mai văd

KATHI îndeasă câteva lucruri în geamantan, apoi se îndreaptă spre ușă

PAUL: kathi
stai
iartă-mă
n-am vrut să țip
uite

vreau să-ți dau ceva

îi întinde o scrisoare

KATHI: max

e de la max

când a ajuns

PAUL: luna trecută

KATHI: și ai ascuns-o de mine

PAUL: am sperat că o să-l uiți

EDGAR:

kathi s-a întors acasă

și după o săptămână

a venit vestea că max a murit într-un accident de muncă

kathi a fost convinsă că e o pedeapsă

pentru tot ceea ce a făcut

a stat câțiva ani înghesuită într-o singură cameră

cu mama tatăl și bunica ei

restul casei era ocupat de noii proprietari

nici măcar mere din grădină nu îi lasă să culeagă

a lucrat în sera de flori de la capătul orașului

și s-a rugat în fiecare zi să se întoarcă lilli

așa au trecut patru ani

și pe urmă luise a visat că prin oraș trec trenuri lungi

luise spune multe

mai ales după câteva pahare de rachiu

doar că unele lucruri pe care le spune

sunt adevărate

cu penultimul transport din rusia

a venit și lilli acasă

de data asta vagoanele nu mai erau păzite de soldați

și afară era vară

în vagonul cu care a călătorit spre casă l-a cunoscut pe tatăl meu
dar încă nu știa asta
nu știa că ea și johann o să aibă împreună doi copii
pe mine și pe rainer
nu știa că tata o să moară repede
nu știa că peste numai câțiva ani
o să țină mâna lui rece
și că sub pielea lui o să mai fie praf de cărbune din mină
nu știa că sora ei kathi o să rămână în casa părintească
și n-o să se mai căsătorească niciodată
în schimb o să fie ca o mamă pentru noi
ca să-și repare greșeala față de sora ei
nu știa nici că alte trenuri
nu i-au dus pe oameni acasă
ci în germania
cei mai mulți dintre ei o să rămână acolo
și n-o să se mai întoarcă acasă niciodată
în schimb o să-și cheme părinții surorile frații
și mulți o să vină
lilli nu știa nimic din toate astea
a coborât din tren
afară era încă întuneric
și aerul mirosea a flori de tei
când s-a apropiat de casă
a auzit cum clopotul bisericii bate ora cinci
și s-a bucurat că străzile erau goale
pentru că a putut să plângă

Partea a treia. EMMA

Iarna 2006-2007

EMMA

IDA, fiica ei

RAINER, unchiul EMMEI

KATHI, mătușa lui RAINER

HOLGER, fiul lui

GERD, fostul soț al EMMEI, mort de 12 ani

GERD:

în ziua în care a venit rainer

a nins cu fulgi mari

a fost ca și cum cineva

ar fi eliberat miliarde de fluturi albi

deasupra pământului

toată după amiaza fulgii au dansat prin aerul rece

și s-au așezat pe asfalt pe copaci pe semafor

pe literele din neon de pe acoperișul magazinului

eu am stat la geam

și am văzut cum

în zăpada care s-a depus pe capota unei mașini
cineva desenează o inimă
și pe urmă am văzut cum o mașină neagră parchează în fața casei
și din ea coboară rainer
unchiul emmei care atunci când era tânăr
a trecut dunărea înot
până în iugoslavia
rainer voia să-i arate lui holger, fiul lui
locurile unde a trăit când era tânăr

KATI: e frumos

e un bărbat frumos

IDA: e unchiul rainer

KATI: bravo emma

te-ai orientat bine

nu ca data trecută

nu știu cum ai putut să stai și un singur minut cu unul fără gât

ăsta nu-i rău

dar mă tem că o să facă burtă

când eram tânără ziceam

și frumos și să nu te înșele și să facă de mâncare

așa ceva nu există

mai bine un pic de chelie

așa ziceam

pe dracu

unii sunt și urâți și ai dracului nici nu mișcă un deget în casă

și cu toate astea stau femeile la coadă

de parcă ar fi unși cu ciocolată

EMMA: e unchiul rainer, kathi

și el e verișorul holger

uite, ți-au adus ceva din partea lui tata

KATHI: mulțumesc

dar nu-mi trebuie

nu sunt haribo originali

EMMA: cum să nu

sunt de la edgar din germania

KATHI: punga originală nu arată așa dragă

EMMA: poate că au schimbat ambalajul

KATHI: edgar o să sune azi

EMMA: da

KATHI: și de paști

o să vină

EMMA: a spus că o să vină

KATHI: mereu găsește câte o scuză

și nu vine

EMMA: uite

aici e o vedere

tot de la el

tocmai a ajuns

KATHI: mulțumesc

EMMA: gran canaria scrie pe ea

vezi

KATHI: da

dar nu văd ce scrie pe spate

e prea mic

EMMA: îți citesc eu

dragă mătușă kathi

salutări de pe insula gran cana..

IDA: nu mai suport căcatul ăsta

parcă e un film prost

EMMA: ida

stai jos

IDA: de trei ani de zile mă uit la ciroul ăsta

nu mai pot

KATHI: citește

vreau să știu ce a mai scris edgar

EMMA: ida

treci înapoi

RAINER: văd că se găsesc de toate acum

EMMA: ce spui

RAINER: aici

se găsesc de toate

EMMA: așa și

RAINER: cine ar fi crezut

că românia intră în uniunea europeană

o să fie bine și aici

aveți de toate

IDA: gata eu am plecat

holger

ai chef să vii să-ți arăt cum ne facem praf pe aici

o să te minunezi cât de ieftină e băutura

unde mai găsești tu

bere cu un euro

EMMA: nu plecați nicăieri

mai întâi mâncăm

KATHI: mai întâi citești ce mi-a scris edgar

pe urmă mâncăm

RAINER: și înainte se găseau de toate

dacă știai pe cine trebuie

EMMA: salutări din gran canaria

unde vremea e frumoasă

GERD:

în germania

edgar tatăl emmei s-a angajat inginer la o fabrică de conserve

în fiecare zi lua trenul de 6.10 dimineața

de la chioșcul din gară își cumpăra un ziar *die welt* și o cafea cu lapte în pahar de carton

seara ajungea înapoi în gară la 7.18

acasă fierbea spaghetti peste care turna un borcan de pesto

sau uneori dizolva un plic de supă în apă fiartă

și mânca în fața televizorului la știrile de la ora opt

câteodată mergea cinci ore cu trenul

până în orașul unde stătea rainer fratele lui

până la martha fosta lui soție

edgar făcea numai o oră jumate cu trenul
îl invita câteodată la masa de crăciun
noul ei soț avea proteză dentară și râdea un pic cam tare
o dată edgar s-a îndrăgostit de o dentistă
și și-a imaginat un timp că și ea e îndrăgostită de el
totul s-a terminat când
a așteptat-o în fața cabinetului într-o seară ploioasă
și ea l-a rugat s-o lase în pace
un timp s-a întâlnit cu o colegă de la fabrică
au fost de trei ori la film și apoi în aceeași pizzerie cu geamuri murdare
n-a funcționat
așa că edgar a mers singur în concedii
să-și trateze astmul
din teneriffe lanzarote și gran canaria
trimitea în românia vederi colorate
o dată un văr de-al lui l-a invitat un weekend la marea nordului
au gonit cu aproape 200 la oră pe autostradă
și pentru o secundă edgar s-a gândit ce ar fi dacă ar deschide ușa și s-ar arunca din mașină
dar n-a făcut-o

RAINER: gata știu
shop-uri
așa se numeau
shop-uri
cum am putut să uit
îți cumpărai totul de la shop
dacă știai pe cine trebuie
găseai și salam de sibiu și whiskey și absolut orice
dacă aveai relații
și țigări kent
se mai găsesc țigări kent
aveam un prieten recepționar la hotel metropol
mi-a făcut rost de adidași adevărați
să vă spun povestea

HOLGER: mereu spui asta

de fiecare dată când suntem la masă cu cineva spui povestea cu adidașii

RAINER: lor nu le-am mai spus-o

IDA: da cunosc

sunt chestii pe care le spun mereu

mă întreb dacă uită că le-au mai spus

sau le repetă intenționat ca să ne enerveze

îți dai seama

pe aici subiectul lor preferat e

ce ați făcut de revoluție

la 17 ani după

vorbesc tot despre asta îți dai seama

cum a găsit tata un glonte în sufragerie și i-a făcut o gaură și l-a purtat la gât

cum au găurit cu acul de la un compas capul lui ceaușescu din fiecare poză

și au desenat pe el sânge cu carioca roșie

cum kathi a văzut un terorist pe un bloc

cum o colegă de-a lui mama care era de serviciu pe școală a făcut pipi sub o catedră pentru că pe

holuri fugeau niște bărbați cu mitraliere

știi totul pe de rost

câteodată mă gândesc că poate repetă poveștile astea

pentru că n-au ce altceva să-și spună

KATHI: emma

n-ai citit tot ce-a scris edgar

RAINER: și ce chefuri trăgeam

aveam un singur disc și ăla se învârtea toată seara

dar era frumos

EMMA: atunci trebuia să rămâneți dracului aici

dacă era așa de bine

IDA: fii atent holger

acum iarăși face mama o scenă

așa face mereu când bea ceva

EMMA: nu serios

de ce dracu ai fugit

dacă totul era așa de bine

GERD:

mult timp după ce rainer a ajuns în germania
înainte de culcare după ce închidea ochii
vedea niște lumini
erau luminile de pe malul iugoslav al dunării
care se apropiu din ce în ce mai tare pe măsură ce înainta prin apă
mult timp rainer a avut același vis
visa că înoată spre lumini
nu visa nici drumul până în austria pe acoperișul unui microbuz
înghesuit între corturi și saci de dormit
nici supa de morcovi din lagărul de refugiați
visa doar luminile de pe celălalt mal al dunării
din primul salariu de electrician
rainer și-a cumpărat o canapea în dungi
a schimbat cinci apartamente și trei soții
doar canapeaua din sufragerie a rămas aceeași
după ce mama ei martha a fugit în germania
ascunsă în portbagajul unei mașini
emma a aruncat tot ce-i amintea de ea
lucrul pe care îl ura cel mai mult
era o tăietură din ziar
pe care martha o lipise deasupra pianului
era poza unui copil minune
o fetiță din coreea care la numai trei ani
dădea concerte de pian
martha o lipise pe perete
pentru emma
ca să fie un exemplu
după ce martha a plecat
emma a dezlipit tăietura din ziar de pe perete
și n-a mai cântat la pian niciodată

KATHI: e adevărat că acum se găsesc bărbați pe internet

IDA: da

vrei să-ți arăt

EMMA: rainer

putem să facem chestia aia

ida

nu fumezi aici

în casa asta nu se fumează

RAINER: are 18 ani

EMMA: încetează cu educația ta vestică

nu se aplică aici

atâta timp cât stă la mine în casă nu fumează

STINGI ȚIGARA ACUM

deci facem chestia aia rainer

mergem dincolo și suni la numărul nostru

trebuie doar să spui că ești edgar

spui că ai fost puțin bolnav

și te descurci tu

IDA: de ce nu-i spui odată că edgar e mort

de ce tre să asist la căcatul ăsta de fiecare dată

Pentru câteva secunde, nimeni nu spune nimic.

KATHI: edgar e mort?

IDA: da edgar a murit

acum trei ani

a făcut infarct în timp ce era singur în casă

poliția a spart ușa dar a fost prea târziu

EMMA: taci din gură acum sau pleci și nu te mai întorci

KATHI: edgar nu e mort

RAINER: stai liniștită emma

până mâine sigur o să uite

KATHI: edgar e în insula gran canaria

și o să sune imediat

emma vreau să-mi citești scrisoarea de la edgar

IDA: eu am plecat

holger vii

KATHI: oriunde pleci

și pentru două zile numai

ia-ți mereu costumul de baie în valiză

că nu se știe niciodată

unde dai de o piscină

HOLGER: stai că acum devine interesant

KATHI: vreau să-mi citești ce a scris edgar

nu mi-ai citit tot

EMMA: dragă kathi

salutări din gran canaria

unde vremea e frumoasă

sunt aici pentru 10 zile

sper că aerul de aici și apa sărată să-mi rezolve problemele de sănătate

cum te mai simți

ai primit ultimul meu pachet

salutări edgar

KATHI: nu edgar n-a murit

o să sune imediat

Pentru câteva secunde, nimeni nu spune nimic.

RAINER: e bine că suntem aici toți

GERD:

când emma a primit vestea

edgar era deja mort de o jumătate de oră

nu știa cum se procedează în astfel de cazuri

pe urmă și-a amintit de un carnețel albastru unde erau trecute numerele de telefon

ale tuturor rudelor

a stat cu carnețelul în mână

cam o oră

până să-și facă curaj să sune

vocile de la celălalt capăt al firului erau necunoscute

după câteva zile a ajuns în germania
la aeroport a așteptat-o o verișoară de-a lui edgar
cu fața rotundă și roșie
a dat mâna cu ea și i-a luat bagajul
au tăcut tot drumul în mașină
aproape două ore
la crematoriu era frig și mirosea a clor
un preot a citit câteva cuvinte despre edgar
pe urmă emma a dat mâna cu oameni pe care nu-i cunoștea
o singură persoană a pupat-o
era una din soțiile lui rainer
a doua sau a treia
emma nu mai știa exact
după ce s-a terminat totul au mers într-o cafenea
la toaletă emma și și-a șters urmele de ruj roșu de pe obraji
am ceva pentru voi să duci în românia a spus unul din verii lui edgar
era o geantă sport neagră
emma a luat-o
mai târziu s-a urcat într-un intercity express spre aeroport
rudele au insistat să-i cumpere biletul
emma n-a refuzat
până la urmă costa 60 de euro
după ce trenul a plecat
emma a deschis fermoarul geții
era prea curioasă
a scos de acolo câteva tricouri decolorate
rupte la margine
două fuste gri mult prea mari și o pereche de blugi uzați
a pus hainele înapoi în geantă
s-a uitat pe geam
pe lângă ea treceau în viteză câmpuri galbene de rapiță
și a început să plângă
în jurul ei toți oamenii aveau căști în urechi și se uitau în gol
emma a lăsat geanta neagră în tren
în timp ce se plimba prin aeroport

și-a imaginat că poliția oprește trenul și gara e evacuată
din cauza genții suspecte din tren
din duty free emma a cumpărat o pungă mare de ursuleți haribo
când a ajuns acasă i-a spus lui kathi că sunt de la edgar
și că edgar e bine

RAINER: da

e frumos să fim toți împreună
e frumos să nu stăm singuri de sărbători
e ca înainte

când ne strângeam toți la masă
acum nu mai vine nimeni la masă
acum toți dau sms uri

EMMA: nici sms-uri nu mai dau
nici măcar un sms de crăciun n-am primit anul ăsta

RAINER: eu am primit
de la penny market

EMMA: ce

RAINER: mi-au trimis un mesaj cu sărbători fericite

le-am răspuns am scris
sărbători fericite și vouă
și m-am simțit mai bun

dacă vrei să știi

în momentul ăla am simțit că cineva chiar-

poate sunt oameni care chiar-

și stai să vezi

cutia poștală era plină de felicitări

nu

nu erau de la oameni

erau de la lidl și de la telekom

și la început am fost supărat am zis

nu-mi mai scrie nici un om doar magazinele

și pe urmă m-am gândit ia stai puțin rainer

că nu un magazin îți scrie

acolo e tot un om

un om care compune scrisori
e un om acolo care trimite toate mesajele astea
și atunci am zis că aș putea să-i scriu înapoi
așa că am luat adresele și le-am scris la toți
lidl penny market aldi billa rewe telekom spar
la absolut toți le-am scris
și așa de bine m-am simțit după asta
și știi ce am făcut
după ce am ajuns în românia în a doua zi de crăciun
mi-am luat dintr-o benzinărie o cartelă cu număr românesc
și am văzut că am 1000 de sms-uri gratuite
ce să faci cu atâtea sms-uri gratuite
trebuie consumate, nu
așa că seara la hotel am scris sms-uri la numere pe care le-am inventat pe loc
am scris sărbători fericite cred că la vreo 200 și ceva de numere
și știi ceva
știi ceva emma
de la unii chiar am primit răspuns
nici n-am putut să dorm de emoții
pentru că tot veneau sms-uri
și spre dimineață
spre dimineață a venit un sms în care scria
să te duci dracului petrică și să-ți bagi în cur sărbătorile
și eu am scris mă scuzați cred că e o greșeală
și a venit alt sms dar cine dracului ești dacă nu ești petrică
și eu am răspuns sunt rainer cred că am greșit numărul
și a venit alt sms
și pe urmă am vorbit la telefon până s-a făcut lumină afară
și uite așa se întâmplă
trimiți puțină dragoste în eter
și toată dragostea se întoarce
se întoarce către tine
EMMA: și
RAINER: și atât
EMMA: nu v-ați întâlnit

RAINER: urmează

EMMA: aha

RAINER: ce aha

EMMA: i-ai spus că ești din germania

RAINER: nu știu unde vrei să ajungi

EMMA: deja știu cum o să se termine

RAINER: de ce tre să ai mereu impresia că e un interes în spate

de ce trebuie să fie mereu ca în clișeele alea pe care le vezi la televizor

ai mintea atât de îngustă încât nu accepți că o femeie tânără și frumoasă care stă într-un sat

ar putea să fie cu mine doar pentru mine

și nu pentru că stau în germania

EMMA: stă într-un sat

RAINER: și ce

EMMA: că e tânără am bănuț

dar mai și stă într-un sat

e clar

n-are cum să se sfârșească bine

RAINER: de ce tre să ai mereu dreptate

EMMA: ce vrei să-ți spun

vrei să te mint

RAINER: ți-e ciudă

EMMA: spun asta pentru că nu

pentru că eu nu

adică eu nu aș

eu nu înțeleg ce ar putea vedea o femeie la tine

în afară că ești din germania

RAINER: nici eu nu înțeleg

ce ar putea vedea un bărbat la tine

mă scuzi că îți spun

EMMA: aici nu e vorba despre mine

asta a impresionat-o la tine

germania

și tu știi asta

știi asta foarte bine, rainer

i-ai dat bani

rainer
spune
recunoaște că i-ai dat bani
rainer nu te supăra pe mine
eu mă port așa
pentru că vreau să te ajut
RAINER: lasă-mă neajutat
mă descurc foarte bine
sunt foarte fericit așa
neajutat

GERD:

emma nu și-a dorit niciodată să plece
nici măcar după ce am murit și a rămas singură cu ida
prima dată când a ajuns în germania
a mers 40 de ore cu autobuzul
dintr-o benzinărie și-a cumpărat o bentiță roz
trecuse de mult de vârsta la care să porți așa ceva
dar toată copilăria își dorise o bentiță roz
la sărbătoarea berii s-a dat într-un montaigne rousse
și a mâncat cartofi prăjiți cu ketchup până i s-a făcut rău
în rest nu i-a plăcut
i se părea că fetele se îmbracă în tricouri prea largi
și sunt cam urâte
când a fost prima dată într-un magazin aldi
a recunoscut săpunurile și cafelele pe care le trimiteau rudele în pachete
erau cele mai ieftine produse din tot magazinul
prima sau a doua soție a lui rainer
i-a făcut cadou o cremă de față cu termenul de valabilitate expirat de un an
emma și-a șters cizmele cu ea
uneori emma se gândea ce fel de om ar fi devenit dacă pleca
cum ar fi arătat
unde ar fi lucrat

și cum ar fi arătat bărbații pe care i-ar fi **iubit**

EMMA: nici pe mine nu mă interesează
sfaturile tale despre cum să-mi trăiesc viața
sunt foarte bine așa

RAINER: în creierul ăla al tău nu încap informația
că da

trimit felicitări la penny market

și da

ajut cu bani o tânără săracă dintr-un sat

și da

asta mă face fericit

EMMA: ce vrei rainer

RAINER: să vindem casa

pentru câteva secunde, nimeni nu spune nimic

EMMA: atâta timp cât trăiește kathi

eu nu vând nici o singură cărămidă

RAINER: vă mutați în ceva mai mic

EMMA: nu vindem punct

RAINER: parcă te plângeai că mănâncă bani casa

recunoaște că nu prea te descurci

cât e salariul aici

EMMA: oricât m-ar costa

eu nu vând

pentru că așa o casă nu se vinde

RAINER: am dreptul la jumate din casă

EMMA: încă nu ai dreptul la nimic

încă e casa ei

RAINER: o convingi să vândă

vă mutați într-un apartament

și îți faci naibii o viață

EMMA: nu mă interesează prietenul tău idiot

dacă asta voiai să sugerezi

RAINER: ce prieten idiot

EMMA: ăla pe care tot încerci să mi-l bagi pe gât

RAINER: ăla a renunțat de mult

stai liniștită

EMMA: nu vindem nimic

mai târziu o să-mi mulțumești

că nu te-am lăsat să toci banii cu parașuta aia

RAINER: eu

eu vreau o viață

cât crezi că mai am de trăit

maxim cinci ani

și ce dacă vrea doar banii mei

ne simțim bine un timp

poate că mai am cinci ani de trăit

dar vreau să fie cei mai buni

am dreptul la asta emma

am dreptul

EMMA: o să se termine mai repede decât crezi

RAINER: ce

EMMA: relația ta cu parașuta

RAINER: ce să zic

ești mare expertă în relații

nu-mi trebuie sfaturi

de la una pe care soțul a părăsit-o pentru un bărbat

HOLGER: cum adică

EMMA: nu-ți permiți să mă jignești

RAINER: ăsta e adevărul

gerd te-a lăsat pentru un bărbat

de ce nu recunoști

EMMA: și care e treaba ta

RAINER: ești un dezastru complet

eu am tot spus

să-ți refaci viața

dacă o să cunoști pe cineva

o să fie mai bine

o să vezi

EMMA: de unde știi de ce am eu nevoie

KATHI: ba să știi că are destui admiratori

a avut și un militar din afganistan

dacă vrei să știi

RAINER: ce

KATHI: a luptat în afganistan

da

a sunat soția lui la noi acasă

și mi-a povestit tot

pentru câteva secunde, nimeni nu zice nimic

EMMA: holger te rog

mai ia puțin tort

pentru câteva secunde, nimeni nu zice nimic

RAINER: ai un talent extraordinar

de a o da în bară

EMMA: strict problema mea

RAINER: și pe deasupra

ești o mincinoasă notorie

ai putea să nu te mai prefaci

știm cu toții de ce boală a murit soțul tău gerd

nu înțeleg de ce ascunzi

că avea sida

pentru câteva secunde, nimeni nu zice nimic

EMMA: habar n-ai

ce boală a avut

ai fost tu acolo lângă el

pentru câteva secunde, nimeni nu zice nimic

IDA: așa îi place ei
să trăim cu toții într-o minunată minciună
la toți le-a spus că tata a avut cancer
până la urmă e tot aia

EMMA: habar n-aveți
eu am stat cu el în ultimele nopți
eu am stat cu el
și a fost viața noastră
a noastră
așa cum a fost
și nu se amestecă nimeni în ea
și casa nu o vând
cât trăiesc eu nu o vând
o să-ți dau jumatea ta rainer
stai liniștit
o să fac rost de bani și o să-ți dau partea ta
dar eu nu vând nimic

RAINER: așa e emma
ai dreptate
fiecare cu viața lui
și acum
eu o să plec
haide holger
e târziu

*Rainer și Holger pleacă. Emma, Ida și Kahi rămân la masă. Câteva secunde, nimeni nu zice nimic.
Apoi sună telefonul.*

EMMA: uite kathi
e tata
e edgar kathi
te sună edgar
uite

vorbește cu el

GERD:

rainer a stat în mașină
și a vorbit 20 de minute la telefon cu kathi
încercând să imite vocea lui edgar
i-a promis că o să vină acasă de paști
kathi nu a mai prins paștele
în ziua în care a murit
cerul arăta ca cearșafurile proaspăt apretate de la hotel metropol
și în cameră
nu se auzea decât zgomotul făcut de niște avioane în zbor
și respirația ei grea
după ce s-a terminat
emma a deschis geamul
dârele din urma avioanelor formaseră o cruce
a durat numai câteva luni
până când emma a găsit cumpărători pentru casă
s-a mutat într-o zi de iarnă
înainte să plece s-a mai uitat o dată pe geam
în piață doi copii construiau un om de zăpadă
și clopotul bisericii a sunat de prânz
mult timp după ce s-a mutat în apartamentul ei mic
din celălalt capăt al orașului
a continuat să audă în vis
clopotul bisericii din centru
câteodată se trezea în mijlocul nopții
și frica trecea prin ea ca o tornadă
ida a plecat la facultate în germania
și în anii care au urmat au început să plece
din ce în ce mai mulți
emma a rămas
când ești obișnuit ca oamenii să dispară

nu te mai doare
se spune că morții rămân atâta timp pe pământ
cât cineva se mai gândește la ei
la mine încă
se mai gândea cineva
așa că am rămas.